

— Г-нъ прокуроре, тия работи ги има въ дневника.

— Г-нъ Миларовъ, азъ питамъ, желаете ли да ми отговорите, взимахте ли клѣтва или не?

— Това не мога да си спомня. Възможно е да е имало такова вѣщо, но не мож да си припомня сега.

— Отъ Одесса вий сте тръгнали за Цариградъ четирма?

— Азъ тръгнахъ самъ, и подиръ мене К. Поповъ, въ Цариградъ съ Василиява не съмъ се виждалъ.

— Пращали ли сте Мусевича да води прѣговори съ руското правителство по този въпросъ?

— Пращаме, прѣди да тръгна за Цариградъ, Мусевича да води прѣговори не съ руското правителство, а съ дѣловодителя на Славянский благотворителенъ комитетъ въ Петербургъ, Аристова.

— Каква личностъ виждахте вие въ лицето на този Арисова?

— Въ лицето на Аристова виждахмѣ едно частно лице, секретаръ на едно общество, което симпатизираше на нашитѣ желания и на нашитѣ стрѣмления и на нашитѣ страсти, ако щете.

— Тѣзи прѣговори, вие какъ мислѣхте, че съ руското правителство ли ги водехте, или съ частно лице?

— Никакъ не съ правителството, а съ частно лице.

— Одесса ли бѣше постоянното мѣстожителство на Аристова?

— Той прѣминаваше прѣзъ Одесса, като пѣтникъ, а не е ималъ мѣстожителство постоянно въ Одесса.

— Какъвъ характеръ има въ Руссия това Славянско Благотворително Общество?

— То е частно общество, за което руското правителство не носи никаква отговорность.

— Какво разбирате подъ думата отговорность?

— Неговитѣ дѣйствия не обвързватъ вѣнищо руското правителство.

— Напр. ако рѣши Славянското Благотворително Общество да объяви Руссия война на нѣкоя държава, ще ли руското правителство да направи това?